

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਏਡੀ ਕੋਸ਼ਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਪਰਮਾ ਨੰਦ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬਦਾਰ

1968 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 243

ਦਸੰਬਰ 18, 1969

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)— ਸੈਕਸ਼ਨ 13— ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ (1954 ਦਾ XLIX) — ਸੈਕਸ਼ਨ 29— ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ — ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰੀ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। -ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ - ਕੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ - ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤਬਾਦਲਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਜਾਂ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕੀਮਤ ਸੂਚੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੋਲੀ ਉਹ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤਬਾਦਲਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਉਸ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 'ਸੈਕਸ਼ਨ 29' ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ।

(ਪਾਰਾ 11 ਅਤੇ 16)

29 ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਡੀ. ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਖਰਕਾਰ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ. ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ. ਡੀ. ਕੋਸ਼ਲ ਦੁਆਰਾ 18 ਦਸੰਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

29 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਕੇਸ, ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਦੇਵ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਪਟਿਆਲਾ (ਡੀ), ਮਿਤੀ 17 ਅਗਸਤ, 1967 ਨੂੰ, ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ

:(483)

ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(2) ਕੋਈ ਵੀ 1 ਨੰਬਰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ! ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਪੋਰੈਸਪੋ। ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇਵੀ ਬਾਈ ਨਾਮ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਦਾਅਵਾ ਸੀ। 17 ਅਕਤੂਬਰ, (1961?) ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਸੈੱਟ ਟੇਲਮੈਂਟ ਅਫ਼ਸਰ, ਅੰਬਾਲਾ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ. 3 ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇਵੀ ਬਾਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਾਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 6 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ A/I) ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ: -

“ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਬੋਲੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ 2,200 ਰੁਪਏ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਿਸ ਹੋਣ ਯੋਗ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਗਿਆਪਨ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੇਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ, ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ।

ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਪੁਨਰਵਾਸ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. F. 51(14)/S. 11/55, ਮਿਤੀ 27 ਸਤੰਬਰ, 1955, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ, ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ -

- (i) ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸਥਾਨਕ ਟੈਕਸਾਂ ਜਾਂ ਬਕਾਇਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਾਰੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੋ।
- (ii) ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਲਈ।

(3) 14 ਅਪ੍ਰੈਲ*, 6,1966 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ > 1 ਅਰਜ਼ੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਉਕਤ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ, ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ, ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ

Parma? Nand v. Sarup Singh (Koshal, J.)

ਦੁਕਾਨ ਜੋ ਕਿ ਖਸਤਾ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੱਖ ਲਿਆ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ। ਕੰਟਰੋਲਰ ਅੱਗੇ 255 ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਰੋਸ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਹ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 211.20 ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ 6 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਤੋਂ 6 ਮਈ, 1966 ਤੱਕ 5 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ, ਰੁ. ਵਿਆਜ ਵੱਲ 23.80 ਅਤੇ ਰੁ. ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ 20. ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਲੋੜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ: -

X

- (1) ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਆਰ
- (2) ਕੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ; ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ? ਓ.ਪੀ.ਏ
- (3) ਕੀ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਤੋਂ 7 ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਏ
- (4) ਰਾਹਤ.

(4) ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀ ਬਿਟਸ A/1 ਅਤੇ A/2 ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ 9 ਜੂਨ, 1961 ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦਾ ਟੈਂਡਰ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ 255 ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਕਦੇ ਵੀ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਪਾਇਆ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਬਾਂਬੇ ਸਾਲਟ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਐਲ.ਜੇ. ਜੌਨਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਅਤੇ ਮੈਸ. ਜੇ.ਬੀ. ਮਾਂਘਾਰਾਮ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਸਰੂਪ, ਡਿਪਟੀ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ (2)। ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗਿਆ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਲਈ; ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 17 ਅਗਸਤ, 1967 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(5) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ 29 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਟੀ.

A

- (1) ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 289.
- (2) 1962 PLR 922

ਅਥਾਰਟੀ 5 ਪਟਿਆਲਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ 27 ਸਤੰਬਰ 1966 ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੈਨਡੈਸੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 41 ਦੇ ਨਿਯਮ 27 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਬਿਸ਼ਨ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਮੁੱਠੂ ਰਾਮ (3) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਕਿ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਹ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ।" ਸਿੱਖਿਅਤ

ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ:

“ਡੀਡ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਏ/ਐਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਆਰਜ਼ੀ ਕਬਜ਼ਾ 9 ਜੂਨ, 1961 ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 9 ਜੂਨ, 1961 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਤੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ । .

ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਏ/ਐਲ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 9 ਜੂਨ, 1961 ਤੋਂ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਤੋਂ ਇਮਾਰਤ ਨੰਬਰ 1254 ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ/2 ਤੋਂ ਵੀ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ 9 ਜੂਨ, 1961 ਤੋਂ 5 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਬੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। > ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਉਸਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਪੀ • ਐਡੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ।

(7) ਜਦੋਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਤਾਂ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਵਿਚ ਬੈਠੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭਰੋਸਾ ਬਹਾਲੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਚੁੰਨੀ ਲਾਈ (4) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੈਪੂਰ, ਜੇ. ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ-ਪੂਰ ਚੇਜ਼ਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ

(3) ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 1994

(4) 1967 ਦੇ CR 331 ਨੇ 5 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਲਾਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ *ਹਰਕਿਸ਼ਨ ਲਾਈ* ਬਨਾਮ ਬੰਸੀ ਲਾਈ ਅਤੇ *ਹੋਰਾਂ (5)* 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੋਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਦੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਤੱਖ ਟਕਰਾਅ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀਰ ਨੇ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਬਹਿਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 6 ਫਰਵਰੀ, 1962 (ਜਦੋਂ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਏ/ਐਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਕਦੇ ਵੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਰਡਰ 9 ਜੂਨ, 1961 ਤੋਂ 5 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੇਦਖਲੀ, ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

(8) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਆਯੂ ਰਾਇਟੀ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ 9 ਜੂਨ, 1961 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ A/I ਅਤੇ A/2 ਅਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਸੈਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੀ. ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਖੋਜ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ A/2 ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਬੋਲੀ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ 2,200 ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਤੋਂ 1,980 ਰੁਪਏ ਬਕਾਇਆ ਹਨ। ਪੱਤਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ "1254 ਮਾਛੀ ਹੱਟਾ ਸਮਾਣਾ, 9 ਜੂਨ, 1961" ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪੈਨਸਿਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਸ਼ਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੋਟ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨਿਲਾਮੀ 'ਤੇ ਬੋਲੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ 9 ਜੂਨ, 1961 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ A/I, ਜੋ ਕਿ ਮਿਤੀ 6 ਫਰਵਰੀ, 1962, ਮਿਤੀ 9 ਜੂਨ, 1961 ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਆਰਜ਼ੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਆਦਿ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਜਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਦੱਸੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੱਤਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੰਟਰੋਲਰ ਵੀ) ਨੇ ਦੋ ਅੱਖਰਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਲਟਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ; ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਬੋਲੀ 13 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ

Parma? Nand v. Sarup Singh (Koshal, J.)

ਦੁਆਰਾ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1,980 ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 6 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਨੂੰ 6 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਨਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ 9 ਜੂਨ, 1961 ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- 9 ਜੂਨ, 1961 ਜਾਂ 13 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ, ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਪੈਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਜਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, 28 ਅਗਸਤ ਨੂੰ, 1961 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੈਂਟ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 29(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ? ਜੇ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹਨ: -

"ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਵਰਗ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਸੀ:

(10) ਇਹ Itii is:urgedt ਕਿ 'P shop3' ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਇਹ ਦੋ ਤਾਰੀਖਾਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 9 ਜੂਨ, 1961 ਅਤੇ 13 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 90 ਅਤੇ 92 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਸ਼ਨ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਮੋਨੂ ਰਾਮ (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ 90 ਅਤੇ 92 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ: -

“ਅਸੀਂ ਜੋ ਨਿਯਮ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈਮਰ ਦੇ ਡਿੱਗਣ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਬੀਤ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਬੋਲੀਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਜ਼ਾਨਾ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ (ਜੋ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ)। ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ XXII ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੀਮਤ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੇਸ਼ਗੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਸ਼ਨ ਪੁਰ ਚੇਜ਼ਰ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ s ■ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਅ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਨ: (ਏ) ਹਥੌੜੇ ਦਾ ਡਿੱਗਣਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਦਾ ਐਲਾਨ; (ਬੀ) ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ * ਦੁਆਰਾ ਉੱਚਤਮ ਬੋਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ; (c) ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ; (d) ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਗਰਾਂਟ; ਅਤੇ (e) ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ।

ਇਸ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ, ਅਰਥਾਤ, ਹੈਮ ਮੇਰ ਦਾ ਪਤਨ ਅਤੇ: ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ: ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ।

Parma Nand v. Sarup Singh (Koshal, J.)

ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਤਾਰੀਖਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸੁਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਯਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ:

“ਸਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜੀਨ ਰਾਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਅਟਾਰਮੈਂਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸੇ ਦਿਨ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਲੇਖ, ਇਸਲਈ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਅਟੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਲੇਖ ਉਦੋਂ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਣ *ਜੈਮਲ ਦੀ ਆਸਾਨੀ (6)* ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰੂਪ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ 3 ਅਕਤੂਬਰ 1956 ਤੋਂ ਅਟਾਰਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਪੂਰਨ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

(11) ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਟ੍ਰਿਫਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਉਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤਬਾਦਲਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ
ਜਿਸ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

' (12) ਬਿਸ਼ਨ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਮੋਨੂ ਰਾਮ (3) ਸ਼ਿਵ ਨਾਥ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਮੇਲਾ ਰਾਮ, ਆਦਿ (6) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ
ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਟਿੱਪਣੀ: -

«* * * * *

ਬਿਸ਼ਨ ਪਾਲ ਦੇ (3) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ
ਸਿਰਲੇਖ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਿਸ਼ਨ ਪਾਲ ਦੇ (3) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ
ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਪਰ
ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ
ਗਈ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿੱਚ "ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚੇ ਗਏ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।
ਸ਼ਿਵ ਨਾਥ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਮੇਲਾ ਰਾਮ ਆਦਿ (7) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਿਸ਼ਨ ਪਾਲ ਦੇ (3)
ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਹਿਲੂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸਹੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ
ਸ਼ਬਦ "ਤਾਰੀਖ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ" ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਾਦਤ
ਇਮਾਰਤ ਜੋ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, 14 ਨਵੰਬਰ 1958 ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਭ
ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ ਸ਼ਿਪਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤਰ ਲਾਈ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ
ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਸ ਨੇ 19 ਮਾਰਚ, 1959
ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦਾ
ਅਸਥਾਈ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤਰ ਲਾਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣਾ ਸੀ
ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ 20 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਉਸ ਨਾਲ ਡੀਲ ਕਰੋ। ਸੰਚਾਰ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ [ਅਤਰ ਲਾਈ ਦੁਆਰਾ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਗਸਤ ਅਤੇ ਸਤੰਬਰ 1959 ਵਿੱਚ, ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ
ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ 4 ਇਹ ਸੀ ਕਿ
ਕਟੋਰੀਅਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ, 20 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਉਸਦੇ
ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ
ਉਸਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਆਰਜ਼ੀ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ

(7) 1969 ਆਰਜ਼ੀਆਰ 4947

Parma Nand v. Sarup Singh (Koshal, J.)

ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਤਰ ਲਾਈ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਅਜੇ ਵੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਤਰ ਲਾਈ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਵਿਚ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਦੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਪੱਕਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਖਰੀਦ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਆਰਜ਼ੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ **te Nants** ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਨਾਲ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ? ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ, ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦਿੱਲੀ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਲੈ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:

"ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜੇ ਹਨ। *ਬਿਸ਼ਨ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਮੌਠੂ ਰਾਮ (3)* ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਥ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੀ? ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਅਟਾਰਮੈਂਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸੇ ਦਿਨ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਲੇਖ, ਇਸਲਈ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਅਟੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਣ ਸੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰੂਪ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇ, ਪਰ ਇਹ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹੈ। ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ।'

“ਇਹ ਤਰਕ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਚੰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ * ਉਥੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.....
ਕਿ ਪਰਿਸਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਵੀਸ਼ੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(13) ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਤਰ ਲਾਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ 20 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੇਸ *ਬਿਸ਼ਨ ਪਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਸੀ (3)* ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਆਰਜ਼ੀ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤਰ ਲਾਈ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਇਸ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਆਰਜ਼ੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਖਰੀਦ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ, "ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ" ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥ ਹੈ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(14) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤ 6 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਤੱਕ ਵੀ ਐਡਜਸਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ A/L ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। *ਬਿਸ਼ਨ ਪਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ* ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਰਿਹਾ।

ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।

(15) ਮੈਟਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ 6 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਟੀਪੀ ਟਰਾਂਸਫਰ ਟਾਈਟਲ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ *ਬਿਸ਼ਨ ਪਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (3) (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

Parma Nand v. Sarup Singh (Koshal, J.)

“ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਇੱਕ ਸੋਧਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾ ਨਵਾਂ ਰੂਪ *ਜੈਮਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (6)* ਵਿੱਚ *ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ* ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ 19 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਬਚਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਿਤੀ ਹੁਣ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਭਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਨ; ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬੋਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਲਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ - ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਮਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਤਬਾਦਲੇਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ *ਰਿਲਾਇੰਸ ਬਕਾਲੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਚੁੰਨੀ ਲਾਈ (4)* (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੈਪੂਰ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਤੋਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ *ਬਿਸ਼ਨ ਪਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (3)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (3) ਜੋ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:

ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਈ ਗੋਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ (8) ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੈਪੂਰ, ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ:

“*ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਈ ਗੋਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (8)* ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ (1952 ਦੇ XXXVIII) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਅਜੇ ਵੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ *ਬਿਸ਼ਨ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਮੋਠੂ ਰਾਮ (3)* ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(16) W 1 ਨਾਲ *appearsiato2 hav* 'ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ" ਦੁਆਰਾ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਈਸਟ ਪੀ 'ਅਨਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਵਿਸਥਾਪਿਤ

ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਈ ਗੋਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (8), ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਨੇ ਸੀਮਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਸੀ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਕੀ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਉਲਟ ਚੱਲੇਗੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਈ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ (8) ਵਿੱਚ, ਮੈਸਰਜ਼, ਬਾਬੇ ਸਾਲਟ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਐਲ. ਜੇ. ਜੌਹਨਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) (ਸੁਪਰਾਈ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉੱਤੇ, ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਧਾਰਾ 29 ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ

(8) ਏਆਈਆਰ 1963 ਪੀ.ਬੀ. 532.-^1963 PLR 852.

ਬਿਸ਼ਨ ਪਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਕਾਬਜ਼ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਬੇਦਖਲੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਸਰਜ਼ ਬਾਬੇ ਸਾਲਟ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੇਸ (1) ਦੇ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਪਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(17) ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਬਹਾਲੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਚੁੰਨੀ ਲਾਈ (4) (ਸੁਪਰਾ) ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।

(18) ਮੈਂ ਹੁਣ ਅਟੋਰਨੀਸੈਂਟ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਠਾਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਖਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ AW4/A ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਪੈਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਨੋਟ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨੋਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਪੱਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਉਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸੀ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਜਾਏ)) ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੱਤਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਉਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਖਾਤੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਨਾ ਗਲਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਖਾਸ ਮੰਗ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਹੈ:

Parma Nand v. Sarup Singh (Koshal, J.)

“ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ। ”

(19) ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਂਝੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਸ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(20) ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ 6 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਕੋ ਆਧਾਰ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ

ਚਰਨ ਸਿੰਘ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1969 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 982

ਦਸੰਬਰ 22, 1969

ਪੰਜਾਬ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੁਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXV)- ਧਾਰਾ 2(ਬੀ), 23(1), 24, 26(1) ਅਤੇ (2) ਅਤੇ 85- ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨਿਯਮ, 1963— ਨਿਯਮ 8 ਅਤੇ 22— ਮਾਡਲ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ 30 (i) ਅਤੇ 30 (iv), ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਂਬਰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਹੈ—ਅਜਿਹੇ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ—ਕੀ ਚੋਣ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕੋ-ਆਪ੍ਰੋਟਿਵ ਸੁਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 26, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਗਠਨ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਧਾਰਾ 26* ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਚੋਣਵੇਂ ਸੀਟਾਂ ਭਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ: - (1) ਨਹੀਂ। ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੀ ਚੋਣ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਮਾਜ ਦਾ ਸ਼ੇਅਰ-ਹੋਲਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ (2) ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 26(1) ਦੀ ਸਾਦੀ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਸਾਰੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਸਪੈਲਿੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।